

finde det rigtigst at begynde med Vædringsfor-
 slagene og Underædringsforslagene til § 4 og
 efter Afgjørelsen af disse at gaa tilbage til § 1.

Ordføreren (Vet h): Seg forstod den høitæ-
 ærede Formand saaledes, at samtlige Vædrings-
 forslag og Lovforlaget som Helhed ere under For-
 handling. — Der er af hele Udvalget stillet for-
 skjellige Forslag eller af hele Udvalget tiltraadt
 forskjellige Forslag af den høitærede Justitsminister.
 Disse Forslag skal jeg først tillade mig at gjen-
 nemgaa. — Det første Forslag under Nr. 1 til § 1
 gaar ud paa, at Ordet „særlig“ i 2den Linie skal
 udgaa. Derved vil det endnu stærkere betones,
 end naar dette Ord bliver staaende, at Paabudet
 af den jevnlige Undersøgelse, altsaa hvad Levnlig-
 heden angaar, indskrænker sig til Kjøbstæderne og
 Handelspladserne. — Seg kommer dernæst til Væ-
 dringsforslag under Nr. 3 til § 2, der gaar ud
 paa at lade Næsten af første Stykke udgaa, nemlig
 den Passus, hvor det omhandles, at ogsaa Med-
 lemmer af Sundhedskommissioner, hvor saadanne
 findes, kunne deltage i Undersøgelsen af Nærings-
 midlerne. Man har ment, at det kunde hende,
 at der som Medlemmer af en Sundhedskommission
 sad Konkurrenter af de Handlende, hvis Væder der
 var Spørgsmaal om at undersøge, og at det vilde
 være et lidet heldigt Forhold, hvorfor man fores-
 slaar at lade denne Passus udgaa. — Det næste
 Forslag, jeg kommer til af dem, jeg i Begyn-
 delsen nævnte, er Vædringsforlaget under Nr.
 22, som gaar ud paa i første Linie at forandre
 „Paragraf“ til „Paragrafer“. Dette Forslag er
 kun redaktionelt og udtrykker ikke Andet, end der
 maa antages fra først af at have været Menin-
 gen. — Vædringsforlaget under Nr. 25 til samme
 Paragraf gaar ud paa i 8de Linie at lade udgaa
 „af Sagkyndige“. Saaledes som Ordene nu staa
 i § 3, indeholde de det ligefremme Paabud, at,
 naar der udtages Prøver, skulle de nærmere under-
 søges af Sagkyndige. Dette vil i flere Tilfælde
 være overflødig, navnlig under kriminelle Under-
 søgelser, idet man ofte vil have eller kan tænke
 sig at have Bevis paa Prøvernes Bestaafenhed —
 navnlig deres mislige Bestaafenhed — i den ved
 Sigtedes Tilstaaelse opnaede Bekræftelse af det
 iøvrigt under Sagen Oplyste. Naar saadan Til-
 staaelse foreligger, vil denne være tilstrækkelig, og
 saa vil det være uforødent at lade Prøverne
 undersøge af Sagkyndige. Man foreslaar derfor
 at lade disse Ord udgaa, og det vil da være henstillet
 til Undersøgelsesdommeren i hvert enkelt Tilfælde
 selv efter Omstændighederne at bedømme, om han
 behøver til Sagens Fremme at lade de udtagne
 Prøver undersøge af Sagkyndige, eller om dette er
 uforødent. — Hvad angaar Vædringsforlaget un-
 der Nr. 26, da er Indholdet af § 3, forsaavidt
 det berøres af dette Vædringsforslag, for Liden
 dette, at de udtagne Prøver først i sin Tid skulle
 betales, nemlig saasnart det viser sig, at intet

Ansvar kan gøres gjældende mod den Paagjel-
 dende med Hensyn til de Væder, af hvilke Prø-
 verne ere udtagne. Allerede under Sagens 2den
 Behandling blev det omtalt fra flere Sider, at
 denne Bestemmelse af Grunde, der dengang bleve
 fremhævede, maatte var uhensigtsmæssig, og at
 man hellere maatte gaa til, at Prøverne betales
 strax af Politiet; det vilde ikke kunne være nogen
 stor Gjenstand i alt Fald ikke i de fleste Tilfælde,
 saa at man ikke skulde lade det afhænge af en
 besværlig og maatte usikker Afgregning, om disse Prøver
 blive betalte eller ikke. Seg skal ikke komme til-
 bage til de Grunde, der bleve ansførte ved 2den
 Behandling for denne Ordning, da de forhaabent-
 lig vilde være Thinget i frist Grædring. For
 mit Vedkommende — jeg betoner det udtrykkelig,
 kun for mit Vedkommende — skal jeg endnu til-
 føje den Bemærkning, at det ogsaa fra kemisk La-
 boratoriums Side maatte har nogen Bænsfelighed
 saaledes at skulle afgjøre, som jo her maatte se,
 om Prøverne ere forfalskede eller ikke. Den or-
 ganiske Kemi er langt fra paa alle Punkter saa-
 vidt fremskreden, at en Afgjørelse med Sikkerhed
 kan træffes, og det er hændet andetsteds, at
 Handlende paa Prøve have indsendt Væder til
 Undersøgelse, der vare blandede og forfalskede, for
 at se, om Laboratoriet kunde finde det, men Labo-
 ratoriet har ikke kunnet finde det. Man vilde
 altsaa maatte ved at bibeholde den Bestemmelse,
 jeg nævnte, kunne bringe Laboratoriet i en skjæv
 Stilling. Det er, som sagt, en Bemærkning, jeg
 kun fremsætter for mit eget Vedkommende.
 Seg kommer dernæst til Vædringsforlagets Nr.
 32 til § 4, stillet af den høitærede Justitsmini-
 ster og tiltraadt af Udvalget, et Vædringsforslag,
 der gaar ud paa, at i 1ste Stykke, 5te Linie:
 Efter „Midler“ tilføjes: „; endvidere er den,
 der tiltales til Straf efter nærværende Lov,
 berettiget til i Laboratoriet at lade undersøge
 de Væder, med Hensyn tilhvilke han tiltales“. Det
 Vædringsforslag var — men ganske
 vist i Foræning med andre paa en saadan Maade,
 at det ikke kunde adstilles dervfra — fremme ved
 2den Behandling, og jeg tror ikke at seile, naar
 jeg siger, at det blev fra alle Sider erkendt for
 at være en simpel Retfærdighedshandling, at den,
 der er sigtet for at have forfalsket Væder, maa
 have Afgang til ved Laboratoriet at faae de Væ-
 der undersøgte, han er sigtet for at have forfal-
 sset, naar han tror derved at kunne fremskaffe
 Attest for sin Uskyldighed. — Forslaget under
 Nr. 36, der er stillet af hele Udvalget, og som
 gaar ud paa, at i andet Stykkes 1ste og 2den
 Linie forandres „Paragrafer“ til „Paragraf“, er
 rent redaktionelt og kan kun antages at rette en
 Snurie. — Derimod er der i Vædringsforlaget
 Nr. 37 en Realitet. Saaledes som tredje Stykke
 i § 6 nu er affattet, handler det kun om Kjøb
 hidrørende fra selvøbde Kreaturer eller Kreaturer,
 der ere slagtede i syg Tilstand, men jeg tør be-